

Blues Riders Motorostúra 2005

Hozzáadta: Administrator
2007.03.25 [03:45]
Utolsó frissítés 2011.07.07 [20:12]

Tél, nagy hó, ünnepek, sízés, de azért csak jöjjön már a tavasz! Akkor lesz igazi ünnepe a motorosnépnek! Mikor kirajzanak az első tavaszi napsütéssel, vigyorogva, csillogó szemekkel, egész télen át szőtt-font tervekkel. Esténként kocsmá teraszán, sör mellett hintik az ígét, - idén nyáron motitúra, emberek!! Bovebb leiras:katt a tovább-ra Video: http://www.youtube.com/watch?v=OOoR0fAinWw&feature=mfu_in_order&list=UL Kepek a galeriában

Ez történt Gyergyószentmiklóson, 2005 tavaszán, érlelődött majd egész nyáron, és egyszer csak eljött a várva-várt nap! Augusztus 6-án szombaton, gyülekeztünk a Motoroskocsmá előtt reggel 8-kor. Nyolckor-nyolckor! Jól van no, olyan félkilenckor, (vagy azután) elindultunk a nagy útra. Első napot Máramarosnak szenteltük, Gyergyó-Borszék-Vatra Dornei-Borsa utvonallal. Szép táj, új utak, a békási tó felső végénél tartottunk pihenőt, sz

ékelyesen:-

a tófarkánál. Nem is volt semmi gond, az út minősége tûrhető, egészen Vatra Dornei-ig ahol a pihenő alatt felkoncoltunk holmi görögdyint, a beton utat használva asztalnak és Alit dinyeelosztónak. Ali autóval jött, mert ő egy örökkévaló, tiszteletbeli motoros. Na de aztán innen meredeken emelkednek és romlanak az útviszonyok, és a táj egyre lenyűgözőbb. Fantasztikus látvány a Radnai Havasok, vagy amit a felhők nagyritkán látni engednek belőle. A Prislop hágón át vezet az út Borsa-ig, csupa lejtő és szőnyegbombázott betonútburkolat! Túléltek. Szállást a Pasul Setrei nevű átkelőn a "vendéglő" hátánál találtunk. Lehetett sört venni, és megegyeztünk abban hogy akkor ez egy komoly hely, tábornak való. Wc-től és folyóvíztől eltekintettünk, oldalbordáink rosszallását sörbe fojtva. Éjfél után kezdett el esni az eső, így lett folyóvíz fogmosni, és reggel nem láttunk tovább 10 méternél, szakadt le az ég, amit délelőtt 11-ig túrtunk. Óránként 27-32 km-es sebességgel szakítottunk lefele a hegyekből a lyukas betonút kátyui telve vízzel, megúsztuk egy gumidefekttel, és egy hajlított felnivel az Aprilia Tuaregen. A táj szépsége még így is lenyűgöző. Dézszen már kisütött az áldott nap és csak úgy tűzött, akár csak a 70-es szeg a hátsókerekemben. Milyen szerencse hogy, Ali gumiszerelő, és volt minden az autójában. Csak úgy spontán. Tordán városnapok, a rendőr nem engedett akárhol parkolni de nem fogadtunk szót. Torockó, Székelykő, csodás szép a táj, van szakadt betonút, civilizált kemping, árak forintban erdélyi menekültkedvezmény már nincs, házipalinka (bűnrossz!) annál inkább. Maradt a patakparti vadkemping -hurrá fürdés- és jött az eső. Reggel még szakadt a mennyei áldás, feszült idegek, másnaposság, lemondunk a Nyugati Kárpátokról – a rossz beton út miatt- visszamentünk a E 81-es műútra, valahol Gyulafehérvár után megállt az eső, és marhaerős szél kezdett fújni- na nem hátulról- naná hogy oldalról. Nahát az oldalszéllel való küzdelem végképpen kiölte a maradék torockói páleszt a szervezetünkéből! Kb. 30 km-rel Déva előtt gyorsan jobbra el, és máris Algyógyfűrdőn találjuk magunk. Régi ismerősnél szálltunk meg 13-an 1 szobába olcsón, Elállt a szél, ragyogott a nap, volt hévizes strand, amibe másnapra vizet is engedtek. Volt öröm! Estét betöltő marhaskodás, megkönnyebbült nevetés, csapból folyó víz, gravitációs klotyó, fullkomfort- Balkán stílus! Másfél nap után odébb álltunk Déva, Hátszeg, Karánsebesen át Herkulesfürdőre érkeztünk estére. Jó a csapat kedve szakított a napsütés, alig szereltünk egy motort. Itt egy ház udvarán verünk táborot olcsó pénzért, és a reggeli kávé után odébb állunk. Irány Orsova, a Duna kanyar, Kazán szoros. Hát ezt kár lett volna kihagyni nekünk hegyi embereknek! Pótolhatatlanul szép! Innen Drobeta Turnu Severin, Tirgu Jiu-n át megse álltunk Rimnicu Vilcea-ig. Olanesti fűrdőt, akár csak Herkulest uralja a nyugdíjas középosztály, nem csiptük, ismét maradt a vadkemping az Olanesti folyó partján. Reggel irány a régen várt Transzfogarasi út, de pech, a Vidraru tótól dőlt ránk az eső végig míg leereszkedtünk a hegy túloldalán, innen már sütött az áldott nap, erre mi letáboroztunk a patakparton (.hm milyen ismerős ugye?) Augusztus 13-án reggel innen indultunk Brassón, Kézdivásárhelyen keresztül értünk Csíkszeredába ahol elidőztünk a Csíksomlyói kegytemplomban egy hálaadás erejéig, mivel szerencsésen, balesetmentesen magunk mögött tudtunk már 1920 km-t és volt még hazáig 60km. Kérdezték a többiek-jövőbe hova megyünk? Hát ez a 2005-ös kirándulás igaz története nekem. Video: http://www.youtube.com/watch?v=OOoR0fAinWw&feature=mfu_in_order&list=UL